

LAOIDHEAN SPIORADAIL,

LE

DUGHALL BUCHANNAN.

“ Gabhadh focal Chrìosd comhnuidh annaibh gu saidh-
bhir san uile ghliocas; a teagasg agus a' comhairleachadh
a cheile le salmaibh, agus laoidhibh, agus danaibh spioradail
a' deanamh ciuil do 'n Tighearna le gras ann bhur croid-
leachaibh.”—COL. iii 16.

MONTREAL:

PRINTED BY J. STARKE & Co.

1836.

LAOIDHEAN SPIORADAIL,

MORACHD DHE.

Cìod e Dia, no cìod e Ainm ?
Cha tuig na h Aingle 's aird 'n gloir ;
Tha e 'n solus dealrach foluicht uath,
Far nach ruig suil na smuain na choir.

Uaith fein ata a Bhith a sruth' ;
Neo-chruthaichte ta uile Bhuai'bh ;
Neo-chrìochnaichte 'n a nadur fein ;
'S fein dhìongmhalta ga 'n cumail suas.

Cha robh e og is sean cha bhi ;
O sbior' gu sior gun chaochladh staid ;
Cha tomhais Grian no Gealach aois ;
Oir 's nithe caochlach iad air fad.

'N uair thaisbeanas e ghloir no ghras,
Bidh la neo-bbasmhor teachd o shuil ;
'S grad chuiridh sluagh nan neamhadh ard
Le 'n sgiathaibh sgaile air an gnuis.

'S ma thaisbeanas e ghnuis an gruaim,
Grad sgaoilidh uamhunn feadh nan speur ;
Roimh' achmhasansa teichidh 'n cuan,
'S le geillt-chrith gluaisidh 'n cruinne ce.

Ta oibre naduir searg 's a fas,
 O chaochladh 'ta 'ad gu caochladh ruith :
 Ach uile thionnsg'ans 'ta'd 'nan aon,
 Gun traogh no lionadh air a Bhith.

'Ta aingle 's daoin' do neo-ni dlu ;
 A' bhru o'n d'thainig sinn gu leir,
 Ach iomlaineachd o shiorruic'hd ta,
 Neo-chriochanach 'na nadur fein.

'N uair chualadh Neo-ni guth a bheil,
 Ghrad leum na bith a chruitheachd mhor,
 An cruinne so le uile lan,
 'Sna neamhadh ard le'n uil shloigh.

'N sin dh' fheuch air oibrichibh gu leir,
 'S gach creutair, bheannuich e 'nan staid,
 'S cha d' fheum ath-leasachadh air ni,
 A meas a ghníomhara air fad.

Air clar a dhearn tha dol mu'n cuairt
 Gach reult a ghluaiseas ann san speur ;
 An cruthach gu leir tha 'stigh 'na ghlaic,
 'S a deanamh thaic da ghairdean treun.

Cia chuartaicheas do Bhith a Dhe !
 An Doimbne shluig gach reusan suas ;
 'Nan aoirpibh tha aingle 's daoin
 Mar shligibh maoraich glacadh chuain.

O bhithbhuantachd tha thusa a' d' Rìgh,
 'S ni bheil san t-saogh'l s' ach ni o'n de ;
 O 's beag an eachdruidh chualas diot,
 'S cha mhor do d' ghníomh ata fuidh'n ghroin.

Ge d' thionndadh ghrian gu neo-ni ris,
 'S gach ni fa chuairt a soluis mhoir ;
 'S co beag bhiodh d' oibre 'g iunndrain uath,
 'S bhiodh 'n cuan ag iunndrain sileadh mheoir :

An cruthach cha dean le uile ghloir,
 Lan-fhoillseachadh air Dia nam feart,
 Cha 'n 'eil 's na h-oibre ud gu leir,
 Ach taisbein earlais air a neart.

Le'r tuigse thana 's diomhain duinn
 Bhi sgrudadh chuain ata gun chrìoch ;
 An litir 's lugha dh'ainm ar De,
 Is tuille 's luchd da 'r reusan i.

Oir ni bheil dadum cosmhuil riut
 Am measg na chruthaich thu gu leir,
 'Sa measg nan daoine ni bheil cainnt
 A labhras d' ainm ach d'fhocal fein.

FULANGAS CHRIOSD.

Ss fulangas mo Shlannu-fhear
 A bhios mo Dhan a' iuaidh,
 Mor-irioslachd an ard-Rìgh sin
 Na bhreith 's na bhas co chruaidh,
 'Se 'n t-iongantais bu mhiorbhuilich
 Chuaidh innseadh riann do shluagh ;
 An Dia bha ann o shiorraidheachd,
 Bhi fas na chiochran truagh.

'N uair ghabht' am broinn na h-oigh' e ;
 Le comhnadh Spioraid De,
 Chum an Nadur Daonna sin,
 A dheanamh aon ris fein ;
 Ghabh e sgail mu Dhiadhuigheachd ;
 'S don BHRIATHAR dhearnadh feoil,
 Is dh' fboillsich' an run diomhair sin,
 Am pearsa Chrìosd le gloir,

Rugadh 'n stabull diblidh e,
 Mar dhilleachdan gun treoir ;
 Gun neach a dheanadh cairdeas ris,
 No bheireadh fardoch dho,
 Gun mhuinntir' bhi 'ga fhriothaladh,
 No uidheam mar bu coir :
 Ach eich is daimh ga chuariteachadh
 D' an dual gach uile ghloir.

Mu'n gann bha fios gu'n d' thainig e,
 Do dhuisg' dha naimhde mor :
 B' eidir teich' don Ephaid leis,
 Rìgh Herod bh'air a thoir,
 Is e co naimhdeil dioghaltach
 Chum Iosa chur gu bas ;
 'S gun mbarbhadh leis gach ciocharan
 A bha na riogh'chd gun dail.

Bha tuill aig na sionnachaibh
 Ga'm falachadh o theinn,
 Bha nid aig na h-eunlaithe
 An geuga ard na'n crann ;

Ach Esan do rinn uile iad,
 ‘S gach ni sa’ chruinne che,
 Bha e fein na fhogarach,
 Gun chomhnuidh aig fuidh ‘n ghrein.

Am feadh ‘sa ghabh an Slanui-fhear
 Mar ionad taimh an saogh ‘l,
 Mar leigh ro iochdmhar fabharach
 Bha leigheas clann nan daoin :
 ‘N aon eugail riamh bu ghabhuidh bh ‘ann,
 ‘S gach galar craiteach geur,
 Do thionndadh e chum slanuchadh
 ‘N uair labhradh e o bheul.

Thug teanga do no balbhanaibh,
 ‘S don bhacach mhall a lugh,
 Do ‘n bhodhar thug se chlaistineachd,
 ‘S do dhaoine dall an iul,
 Na lobhair bbreun do ghlanadh leis,
 Cur fallaineachd nam feoil :
 Is leighis gach eugail anama e,
 S na mairbh do thug se beo.

Do shearmonaicheadh an soisgeul leis,
 Do dhaoine bochda truagh ;
 Is gheall e saorsa shiorruidh dhoibh
 Bha ‘n glais faoi chis ro chruaidh :
 Na ‘n gaibhte ris an fhirinn leo,
 Le creidimh fiorghlan beo,
 ‘S gu ‘m biodh iad air an iompuchadh
 ‘O ghniomharaibh na feol.

Lean buidheann tur don fhasach e,
 Is dh'fhan tri la na choir,
 Cuig mile bha do dh'aireamb ann
 Bh'air failneachadh chion loin :
 'N ro bheagan fhuair iad bheannuich e,
 'N da iasg 's cuig arain eorn,
 'S do itheadh gus an d' shasuich iad
 Is dh' fhag iad ni bu leoir.

Do chaisgeadh onfadh cuaine leis,
 'S a tonnadh uaibhreach mor,
 A ghaoth re laidir bhuaidhreasach,
 Do chuartich e na dhorn :
 Ach aithris air gach miorbhuile,
 Rinn Iosa ann san fheoil,
 Cha chumadh 'n saoghal do sgribhinnibh,
 Na dh'innseadh e gu leoir.

Ach 'n uair bha n' tam a' dluthach ris
 Gu'n siubhladh e chum gloir,
 Ghairm e thuige dheiscobuil,
 Is dheasuich e dhoibh lon :
 Chuir e sios nan suidhe iad
 'S gach uidheam air a bhord ;
 Aran 's fion do riaruich orr,
 Bha ciallach fhuil is fheoil.

Thug e sin mar ordugh dhoibh
 Bhi 'n comhnuidh ac gu brath,
 A dh' fhoillseachadh mhor-fhulangais,
 Do dh' fhuiling air an sga ;

Gu 'n itheadh is gu 'n oladh iad
Do dh' fheartaibh mor a ghraidh,'
'S gu 'm bithidh e mar chuimhneachan,
Aig a mhuinntir air a bbas.

'N uair thainig chum a gharaidh e,
Do bhi a chradh ro mhor :
'N uair fhuair e 'n cupan feirge sin,
Bha oillteil searbh r'a ol.
Air ghoil bha chuisle craobhachsán
Tre chorp ro naomh 'ga fiasg ;
Na fhallas fola baronadh 'mach
Tre aodach air an Iar.

'N sin thuit e air a ghluimibh síos
Ag deanamh urnuigh gheur,
" Athair chaomh ma's comas e
An deoch so cuir uam fein ;
Ach so a' chríoch mun d' thainig mi,
Gu 'n sabhalain mo threud,
Mar sin ní iarram fabhar, ach
Do thoil gu brath bhi deunt'."

Be sud an cupan uambunnach
Do fhuair e ann 'na laimh ;
Peacadh 'n t-saoghail ga chuairteachadh
'S gach duais a bhuineadh dha.
Na dh'fhuil'geadh 'n saoghal ga síorruidheachd
Do phiantaibh is do chraidh,
Chaidh sud a leagadh comhladh air,
'S an deoch ud dh' ol nan ait.

B'e 'n Diabh'l a shealbhuich Iudas sin,
 Le ehidhe dubailt' fiar ;
 An cealgoir sanntach lubach ud,
 A chuir dubh-chul re Dia :
 An troiteir reic a Shlanui'fhear,
 'S a mhaighsdir gradbach fein,
 Is bhrath da naimhde basmhor e,
 Fuidh chairdeas pog a bheul.

An sin do rinn iad prionsanach
 Do dh' Iosa gun chionfadh,
 Is thug iad dh' ionnsuieb Philat e,
 Gu 'n diteadh e chum bais :
 Do dhit am breitheamh eucorach
 Le fiadhnuis bhreig an Ti,
 Bha choguis fein ag innseadh dha
 Bhi dithchiontach is fíor.

Do cheangail agus sgiurs' iad e,
 Le buillibh druiteach geur,
 An fheoil o'n chnaimh do ruisgeadh leo
 Na meallaibh bruit gu leir,
 A chorp ro naomh do mhilleadh leo
 'S a chreuchda sileadh síos ;
 An fhuil le'r cheannachadh 'n saoghal so
 Gun sgaoinn bhi dhith na pris,

Do rinneadh crun don sgitheach leo,
 'S do d'fhith iad e gu teann,
 Chur tuille pian is naire air,
 Do sparr iad e mu cheann ;

‘Na cheann a steach do bhuaileadh le
 Na bioradh cruaidh ro gheur,
 Is aghaidh ghloirmhor d’ fholaic iad
 Le ‘n sileabh salach breun.

‘N uair chuir iad an crun narach air
 Ro chraiteach goirt do bhi,
 Do sgeudaich iad le sgarlaid e
 ‘S chuir slat ‘na laimh mar Rìgh ;
 Is labhair iad gu sgallaiseach
 A’ fanoid air an Tì,
 “ Failte Rìgh nan Iudhach dhuit,”
 Le ‘n glun ga chromadh sìos.

Le ‘m foirneart mhoir do eigneich e
 Chrann ceusaidh thogail suas,
 Ge bu chruidh sud b, fheadar e
 Bhi ‘g geilleadh dhoibh san uair :
 A chuisleadh caomh ag traoghadh as,
 ‘S a neart ga fhasgadh uaidh,
 A’ dìreadh ‘n t-sleibh ga sharuch, gu.
 An d’ fhailnich e fo ‘n chuail.

Sìos air an leabuidh dhoruinnich,
 Le dheoin do luigh e fein;
 Ruisgt’ air a chrann do shineadh e,
 S’ gach allt dheth spion o cheil :
 A chorp ro naomha beannuichte,
 Do cheangail iad gu teann,
 Le tairn‘ibh ‘s ord ga ‘n sparradh sud,
 Gu daingion ris a chrann,

An crann an sin do dhirich iad,
Is Iosa thog air suas,
Air na tairn'ibh chrochadh e
Le dochann tha do-luaidh ;
A chudthrom fein a' reubadh as
Gach creuchd na chois 's no laimb,
Is fhuil ro phriseil naomhasan
Ga taomadh sios gu Iar.

Ge bu mhaslach craiteach leis
Am bas do dheilbhheadh leo ;
Aon ghearan riamh cha d' thainig uaidh
An aghaidh naimhde mor ;
Ach 's ann a ghabh e 'n leith-sgeulsan,
Ga 'n teasairgin gu fìor,
" O Athair thoir dhoibh maitheanas,
Ta' id aineolach nan gnìomh."

Chuaidh dibhfhearg Dhe a thaomadh air
Gach uile thaobh mu'n cuairt,
Gnais a ghraidh do dh'fholaich air'
Is thionndadh solus uaidh ;
Do dh'èigh e fo na pianntuidh sin,
" Mo Dhia ! Mo Dhia na treig !
Na ceil do gnais ro fhabharach,
'S na fag mi ann am fheum."

Na 'n rachadh an trom-dhioghaltas ud
Do ghiulain los' e fein,
Leag air a chinneadh daonna sin
'S na h-angle naomh le cheil,

Do chasgradh ann a momaint bhig,
 Na Sloigh ud leis gu leir :
 Am braon bu lugh' da fhulangas
 Do loisgeadh 'n cruinne ce.

Do dh'orduich Dia nan sluagh an sin,
 Iad theachd mu'n cuairt don t-sliabh,
 Gach uile nadur reusantadh,
 Do rinn e fein o chian ;
 'S gu 'm faicte ghaol da chreutairibh
 So do bheusaibh pheacaidh fhuath,
 Ann san fheirg do thaomaich e
 Air mac a ghaoil san uair.

'Se so bu chainnt da fhulangas,
 " Nis tuigibh uile shluagh,
 Nadur screitidh pheacaidh sin,
 'S am dhoruinn faicibh dhuais ;
 Is nadur teann a cheartais sin
 Do ghlac mi as leith chaich ;
 Nach maith dhomh bonn do 'm fiachasa,
 'S nach diol le ach mo bhas."

Bha 'm bas ud malluicht' piantachail,
 Ro ghuineach dio'ltach doigh ;
 Ro chraitreach narach fadalach,
 'S e teachd neo-ghrad na choir :
 Bu ni ro oillteil uamhusach,
 Seachd uair' bhi'n crochadh beo,
 Air feitheadh chuirp gan spionadh as,
 Co dh'fheudas inuse a leon !

Bha briogh a chuirp air tiormachadh
 An amhuinn feirge De :
 ‘S a chridhe cairdeil firinneach
 Ag leagha sios mar cheir :
 A theanga lean r’a ghialaibh-san,
 Bha riamh am pairt a shluaigh ;
 Is foirneart n’an geur-phiannta sin,
 A sniomha anama uaidh.

A fhraodharc ghlan do dhfhailnich air,
 ‘S mar ghloin do dhfhas a shuil ;
 Bha feitheadh chridh‘ a bristeadh aig,
 ‘S bhraghuid clisgeadh dlu :
 A ghnuis bu aille snuadh is dreach,
 Do thionnda uaine li ;
 Air leam gu‘m faic mi ealghris air
 Cur a chath shearbh gu crich.

Air leam gu ‘m faic mi chreuchdasan,
 Mar reub na teirne fheoil ;
 An fhuil fas dubh aig ragadh ump ;
 Sior lagach air a threoir ;
 Dreach a bhais a tional uim‘ :
 ‘Se dealachadh r’a sgiamh ;
 Ar leam gu ‘n cluinn mi ‘g osnaich e ;
 ‘S a phiosgail bha ‘na chliabh.

Fa dheireadh labhair Iosa riu,
 “ Tha mi an iota mhor :”
 Ghabh domblas agus fiongeur iad,
 ‘S deoch shin iad dha r’a ol,

'N sin dubhairt, "Tha e crìochnuichte
 Gach ni ghabh mi 'os laimh."
 'S le sgairteachd gheur do ghlaodh e'mach
 Is chlaon e cheann gu bas.

Be sud an glaodh bha cruadalach,
 Do chual e 'n cruinne ce;
 Gach creug air talamh sgealbadh leis,
 'S na mairbh do chlisg gu leir:
 Do thiondadh gbrian gu dorchadas,
 Is chaochail colg gach ni,
 Bha chruitheachd mar gu 'm basaich i,
 'S i tarain chum a crìch.

Na flaitheas bha riamh solasach
 'S gach sluagh bha subhach shuas,
 San am sin rinneadh bronach iad,
 'S an ceol do leig iad uath;
 Re faicsin dhoibh an Ughdair ac,
 'San uir ga leagadh sìos,
 'S am bas a bhi ga cheangalsan
 Thug anam do gach ni.

LA A BAREITHEAMHNAIS.

AM feadh 'ta chuid is mo don t-saogh'
 Gun ghaol do Chrìosd, gun sgoinn da reachd,
 Gun chreideamb ac gu'n d'thig e ris,
 Thoirt breith na firinn air gach neach.

An codal peacaidh 'ta'd nan suain,
 Ag bruadar pailteas do gach ni :
 Gun umhail ac n' uair thig am bas,
 Nach meal iad PARRAS o'n ard Rìogh.

Le cumhachd d'fhocail Dhe tog suas,
 An sluagh chum aithreachais na thra.
 Is beannuich an Dan so do gach neach,
 Bheir seachad eisteachd dha le gradh.

Mo smuaintidh talmhuidh Dhe tog suas,
 'S mo theanga fuasgail ann mo bheul ;
 Do chum gu 'n labhrainn mar bu choir,
 Mu ghloir smu uamhunn latha Dhe.

Air meadhon oidhch' n' uair bhios an saogh' l,
 Air aomadh thairis ann an suain ;
 Grad dhuisgear suas an Cinneadh Daoin,
 Le glaoth na trompaid 's airde fuaim,

Air neul ro ard ni fhoillseach fein,
 Ard aingeal treun le trompaid mhoir ;
 Is gairmidh air an t-saogh' l gu leir,
 Iad a ghrad eiridh chum a mhoid :

“ O cluinnibhs' uile chlann nan daoin,
 Do thainig ceann an t-saogh' l gu beachd ;
 Leumaibh 'nar beatha sibhs 'ta marbh,
 Oir nis gu dearbh 'ta Ios' air teachd.”

Seididh se le sgal co chruaidh,
 'S gu 'n cuir e sleibhte 's cuain nan ruith ;
 Clisgidh na bhios marbh san uaigh,
 Is na bhios beo le h-uamhunn crith.

Le h-osaig dhoinionnaich a bheil,
 An saogh 'l so reubaidh se gu garg,
 'S mar dhun an t-seangain dol na ghluais,
 Grad bruchdaidh 'n uaigh a nios a mairbh.

'N sin cruinnichidh gach cos is lamh,
 Chaidh chur san araich fad o cheil ;
 'S bidh farum mor a measg nan cnamh,
 Gach aon diu dol na aite fein.

Mosglaidh na fireanaich an tus,
 Is duisgear iad gu leir o 'n suain,
 An anamaibh turlingidh o gloir,
 Ga 'n comhlachadh aig beul na h-uaigh.

Le aoibhneas togaidh iad an ceann,
 'Ta am am fuasglaidh orra dlu ;
 Is mar chraoibh-mheas fo' iomlan blath,
 Ta dreach an Slanui' fhear 'nan gnuis :

Ta obair Spiorad naomh nan gras
 Air glanadh 'n naidir o 'n taobh steach :
 'S mar thrusgan glan 'ta umhlachd Chrìosd,
 Ga 'n deanamh sgiambach o' n taobh 'mach.

Duisgear na h-aingidh suas 'n an deigh,
 Mar bheisdibh gairisneach as an t-slochd ;
 'S o ifrinn thig an anama truagh ;
 Thoir coinnibh uamhasach da 'n corp.

'N sin labhruidh 'n tanam bronach truagh,
 R'a choluinn oillteil, uambur, bhreun,
 " Mo chlaoidh ! ciod uime dh' eirigh thu
 Thoir peanas dubailt oirn le cheil ?

“ O ! ‘n eigin domhsa dol aris,
 Am prìosun neo-ghlan steach a’ d’ chre ?
 Mo thruaighe mi, gu ‘n d’ aontaich riamb,
 Le d’ ana-mianna bruideil fein !

“ O ‘m faigh mi dealach’ riut gu brath !
 No ‘n d’ thig am bas am feasd a’ d’ choir !
 ‘N druigh teine air do chnamhaibh iairn !
 No dibh-fhearg Dhe an struidh i t-fheoil !”

Eiridh na rìghrin ‘s daoine mor,
 Gun smachd gun ordugh ann nan laimh ;
 ‘S cha nàithn’ear iad a measg an t-sluaidh,
 O ‘n duine thruagh bhia ac na thraill.

‘S na daoine naibhreach leis nach b’ fhiu,
 Gu ‘n umhlachtheadh iad fein do Dhia ;
 O faic anis iad air an glun ;
 Ag deanamh urnuigh ris gach sliabh :

“ O chreagaibh tuitibh air ar ceann,
 Le sgairnich gharbh do chlochaibh cruaidh,
 Is sgriosaibh sinn a tir nam beo,
 A chum ‘s nach faic sinn gloir an Uain !”

Amach as uamhaidh gabhidh thriall
 An diabhal ‘s a chuid aingle fein,
 Ge cruaidh e ‘s eigin teachd an lathair,
 Ag slaodadh shlabhruidh as a dheigh.

‘N sin fasuidh rugha ann san speur
 Mar fhair na maidne ‘g eiridh dearg ;
 Ag innseadh gu bheil Iosa fein,
 A teachd na deidh le latha garbh :

Grad fhosgladh as a cheil na neoil,
 Mar dhoras seomair an ard Rìgh,
 Is foillsichear am Breitheamh mor,
 Le gloir is greadhnachas gun chrìoch.

Tha 'm bogha-frois mun cuairt da cheann,
 'S mar thuil nan gleann tha fuaim a ghuth ;
 'S mar dhealaineach tha sealladh shul,
 Aig sputadh as na neullaibh tiugh.

A gbrian ard-locharan nan speur,
 Do ghloir a phearsa geillidh grad :
 An dealradh drillseach thig o ghnuis,
 A solus muchaidh se air fad.

Cuiridh si uimpe culaidh bhroin,
 'S bidh ghealach mar gun doirt' or' fuil,
 Is crathar cumhachdan nan speur,
 A tilg nan reulta as am bun.

Bidh iad air uigh-deall ann san speur,
 Mar mheas air geig re h-anradh garbh ;
 Tuiteam mar bhraonaibh dh' uisge dlu,
 'S an gloir mar shuile duine mhairbh.

Air charabad teine suidhidh se,
 'S mun cuairt da beucaidh 'n tairneanach,
 Ag dol le ghairm gu crìoch na neamh,
 'S ag reub nan neul gu doineannach.

O chuidhlibh charbaid thig amach,
 Sruth mor do theine laist' le feirg ;
 Is sgaolidh 'n tuil ud air gach taobh,
 Ag cur an t-saogh' na lasair dheirg.

Leaghuidh na Duile 'nuas le teas,
 Ceart mar a leaghas teine ceir :
 Na cnuic 's na sleibhte lasaidh suas,
 'S bidh teas-ghoil air a chuan gu leir.

Na beanntaidh iargolt nach d'fhug seach,
 An storas riamb do neach d'an deoin,
 Ta iad gu fialuidh taosgadh 'mach,
 An ionmhas leaght' mar abhuinn mhoir.

Gach neach bha sgrìobadh cruinn an oir,
 Le sannt, le dobheart, no le fuil ;
 Lan chaisgibh 'nis bhur 'n iota mor,
 San nasguidh oluibh dheth o'n tuil.

O sibhse rinn bhur bun don t-saogh'l,
 Nach dig sibh 's caoinibh e gu geur,
 'N uair tha e gleacadh ris a bhas,
 Mar dhuine laidir dol don eug.

A chuisleadh chleachd bhi fallain fuar,
 Ri mireig uai'reach feadh nam gleann.
 'Ta teas a chleibh ga 'n smuidreadh suas,
 Le goilibh buaidhreis feadh nam beann.

Nach faic sibh chrith tha air mu'n cuairt,
 'S gach creag ag fuasgladh ann's gach sliabh
 Nach cluinn sibh osnaich throm a bhais,
 'S a chridhe sgaineadh stigh na chliabh.

An curtain gorm tha nunn o'n ghrein,
 'S mu'n cuairt don chruinne che mar chleoc,
 Crupaidh an lasair e r'a cheil,
 Mar mheilleig air na h-eibhle beo.

Tha 'n t-aidheir ga thachd le neulla tiugh,
 'S an toit na meallaibh dubh dol suas ;
 'S an teine millteach sputadh 'mach,
 Na dhualaibh caisreagach mu'n cuairt.

Timchioll a chruine so gu leir,
 Borb-bheucaidh 'n tairneanach gu bras :
 'S bidh 'n lasair lomadh gloir nan speur,
 Mar fhalaisg ris na sleibhte cas.

Is chum na doinionn atadh suas,
 O cheithir airdibh gluaisidh ghaoth ;
 Ga sgiurs' le neart nan aingle treun,
 Luathach an leir sgrios o gach taobh.

Ta obair na se laith' rinn Dia,
 Le lasair dhian ga chur na sgaoil ;
 Cia mor do shaoibhreas Rìgh na 'm feart,
 Nach iunndrain casgradh mhìle saogh' !

'M feadh tha gach nì an glacaibh 'n eug
 'S a cruitheachd gu leir dol bun-oscionn,
 Teannaidh am Breitheamh oime dlu,
 A chum gach cuis a chur gu ceann.

'N sin gluaisidh se o aird nan speur,
 Air cathair a Mhordhachd fein a nuas,
 Le greadhnachas nach facas riamb,
 'S le Dhiadhachd sgeudaichte mun cuairt.

Ta mìle tairneanach 'na laimh,
 A chum a naimhde sgrios am feirg,
 Is fonn-chrith orr' gu dol an greim,
 Mar choin air eill re h-am na seilg.

Ta aingle gun aireamb ann na chuairt,
 Le 'n suilibh suidhlicht' air an Rìgh,
 Chum ruith le ordughsan gun dail,
 'S na h-uile ait ga'n cur an gnìomh.

O Iudas thig a nis a lathair,
 'S gach neach rinn braithreas riut a'd gnìomh,
 An dream a dh'aichean creidimh Chrìosd,
 No reic e air son ni nach b'fhiach,

A shluagh gun chiall thug mian don or,
 Roimh ghloir is aoibhneas flaitheas De,
 Bhur malairt ghorach faicibh nis,
 'S an sgrios a thugh sibh oiribh fein.

'S a mhuintir uaibhreach leis 'm bu nar,
 Gu 'n cluinnte crabhadh dha 'n ar teach ;
 Faicibh a ghloir 's na b' iongnadh leibh,
 Ged dbruid e sibh a' riogh'chd amach.

O Herod faic a nis an Rìgh,
 D' an d'thug thu spid is masladh mor,
 Ga sgeudachadh le trusgan ruagh,
 Mar shuaicneas sgallais air a ghloir.

Nach faic thu Breitheamh an t-saoghail gu leir
 'S mar eudach uime 'n lasair dbeirg ;
 Ag teachd thoirt duais do dhaoine coir,
 'S a sgrios luchd dobheirt ann am feirg ?

Is thusa Philat tog do shuil,
 'S gu 'm faic thu nis' a mughha mor ;
 An creid thu gur e sud an 'Ti
 'S rinn thu dhiteadh air do mhod ?

An creid thu gur e sud an ceann,
 Mun d' iath gu teann an sgitheach geur?
 Na idir gur i sud a ghnuis,
 Air thilg na h-Iudhaich sileadh breun!

'M bu leor gur theich a ghrian air cul,
 Ag diultadh fiadhnuis thoirt do'n gnìomh?
 Ciod uim' nach d'fhuair a chrutbeachd bas,
 'N uair cheusadh air a chrann a TRIATH?

Cuiridh se aingle 'mach gach taobh,
 Chum ceithir ghaothaibh 'n domhain mhoir,
 A chuairteachadh gach aon don t-sluagh,
 A steach gu luath s d'hionnsuidh mhoid.

Gach neach a dh' aitich coluinn riamh,
 O'n ear 's iar tha nise teachd,
 Mar scaoth do bheachaibh tighin mu gheig,
 An deibh dhoibh eiridh 'mach o'n sceap.

'N sin togaidh aingeal gloirmhor suas,
 Bratach Chrìosd da'n suaicneas fuil;
 A chruinneachadh na ghluais sa choir.
 'S da fhulangas rinn doigh is bun.

Do m'ionnsuidh cruinnichibh mo naoimh,
 Is tionailibh gach aon do'n dream,
 A rinn gu dileas is gu dlu,
 Le creideamh 's umhlachd ceangal leam.

'N sin tionsgnaidh 'm Breith' air cuis an la
 Do chum a naimhde chur fo bhinn,
 Is fosglaidh se na leabhr'ain suas,
 Far am bheil peacadh 'n t-sluaigh air chuimhn'

Fosglaidh se 'n cridhe mar an ceudn',
 Air doigh 's gur leir don uile neach,
 Gach uamharrachd bha gabhail tamh,
 Air feadh an arois ud a steach :

'N uair chi'd an sealladh so dhiubh fein,
 Is dearbh gur ler dhoibh ceartas De ;
 'S bidh 'n gruaidh a leaghadh as le nair
 Nach lugha cradh na teine dian.

Togaidh an trompaid 'risd a fuaim,
 Na labhradh is na gluaiseadh neach ;
 Air chor gu'n cluinn gach beag is mor,
 A bhreith thig air gach seort' amach.

" A dhaoine sanntach threig a choir,
 'S a leag bhur dochas ann bhur toic,
 'S a ghlais gu teann bhur cridhe suas,
 'S a dhruid bhur cluas re glaodh nam bochd :

" An lomnochd cha do dhion o'n fluachd,
 'S don ocrach thruagh cha d'thug sibh biadh,
 Ged lion mi fein bhur cisd' do lon,
 'S bhur treuda' chur a moid gach bliadhn.

" Ni bheil sibh iomchuidh air mo riogh'chd,
 As eugmhais firinn, iochd, is graidh :
 'S o reub sibh m' iomhadh dhibh gu leir,
 Agraibh sibh fein 'nar sgrios gu brath.

" I sibhs' bha guidheachan gu dian,
Gu'n glacadh 'n Diabh'l bhur 'n anam fein :
 S mithich bhur n'urnuigh fhreagradh dhuibh,
 S na h-abraibh chaoidh', *Gur cruaidh am binn.*

“ Is sibhs’ a rinn bhur teanga’ fein,
 A gheurachadh chum uile mar scian,
 Le tuaileas, culchainnt, agus breug,
 ‘S le blaisbheum tabhairt beum do Dhia.

“ A nathraiche millteach ‘s oillteil greann,
 Cha bhinn leam ceol bhur srannruich ard,
 ‘S cha ‘n eisd o’r teangaidh ghobhlaich cliu
 Le druchd a phuiseinn air a barr.

“ Is sibhs’ thug fuath do m’ orduigh naomb,
 Is leis nach b’ionmhuinn caomh mo theach;
 Leis am bu bhliadhna suidhe uair,
 Am aros tabhairt cluais do m’ reachd.

Cionnas a mhealas sibh gu brath
 A’m’ sheirbhis sabaid shiorruidh bhuan,
 Na cionnas bheir bhur n’ anam gradh,
 Don ni da’n d’thug bhur nadur fuath?

“ Luchd miruin agus farmaid mhoir
 Da’n doruinn iomlan sonas chaich
 Le doilghios geur a cnamh bhur teang’
 Mu aon neach oirbh fein bheir barr:

“ Cionnas a dh’ fheudas sibh gu brath
 Lan shonas aiteach ann an gloir;
 Far am faic sibh millte dream,
 Ga’n ardach os bhur ceann gu mor?

“ Am fad ‘s bu ler dhuibh feadh mo riogh’chd,
 Neach b’ airde inbhe na sibh fein;
 Nach fadadh mirun ‘s farmad cuirt,
 Tein’ ifrin duibh am flaitheas De?

“ Is sibhs’ ann slighe na neoghloin ghluais,
 ‘S gu sonraicht’ thruaill an leaba phosd ;
 Gach neach a thug do ‘m naomhachd fuath,
 Ga’n tabhairt suas gu toil na feol :

“ Mar b’ ionmhuinn leibh bli losgadh ‘n teas
 Bhur n-uabhair dheasuich mi dhuibh fearg,
 Leabuidh theth ann luidh sibh sios,
 Am brachaibh-lin do lasair dbeirg :

“ Ged bheirinn sibh gu rioghachd mo ghloir,
 Mar mhucaibh steach gu seomar Rìgh ;
 Bhur nadur neoghlán bhiodh ga chradh,
 Le’r miannaibh basuchadh chion bidh.

“ Gach neach tha iomchuidh air mo riogh’cbd,
 Teannuibh sibhse chum mo dheis,
 Is cruinnichibh seachad chum mo chli,
 A chrionach o na crannaibh meas.”

‘N sin tearbainidh se chum gach taobh,
 Na caoraich o na gabhruibh lom ;
 Ceart mar ni’m buachaille an treud,
 ‘N uair chairteachais e spreidh air tom.

‘N sin labhruidh se ri luchd a dheis,
 “ Sibhs’ ta deasuicht le mo ghras,
 Thigibh, sealbhuichibh an Rìoghachd,
 Nach faic a sonas crìoch gu brath.

“ Do spealg mi ‘n geat bhla oirbhse duinnt,
 Le m’ umhlachd ‘s m’ fbulangas ro-ghèur :
 ‘S dh’ fhosgail an t-sleadh gu farsuing suas,
 Am leath-taobh doras nuadh dhuibh fein.

“ Chum craoibh na beath' ta 'm Parrais De,
 Le h-eibhneas teannaibh steach do coir :
 'S a fearta iongantach gu leir,
 Dearbha' bhur nuile chreuchd 's bhur leon.

“ An claidheamh bha ruisgte laist' ga dion,
 O laimh ar sinnsir Adhamh 's Eubh,
 Do rinn mi truaille dhe m' ebridhe dha,
 'S a lasair bhath mi le m' fhuil fein.

“ Fuidh dorsaich urair suidhibh sios,
 Nach searg 's nach crion am feasd a blath ;
 'S mar smcoraichibh a measg na geug,
 Chum molaidh gleusaibh binn bhur cail.

“ Le a maise sasuichibh bhur suil,
 Is oirbh fuidh sgail cha druigh an teas,
 O a duillich churaidh oluibh slaint ;
 Is bith bh neo-bhasmhor le a meas.

“ Gach uile mheas tha 'm Parrais De,
 Ta nis gu leir neo-thoirmisgt' dhuibh ;
 Ithibh gun eagal o gach geig,
 A nathair nimh cha teum a choidhch.

“ Is uile mhiann bhur n-anama fein,
 Lan shasuichibh gu leir ann Dia,
 Tobar na firinn, iochd, is graidh,
 A mhaireas lan gu cian na 'n cian.

“ Mor-innleachd iongantach na slaint,
 Sior rannsuichibh air aird 's air leud,
 'S feadh oibriche mo rioghachd mhoir,
 Bhur n-eolas miannach cuirbh' meud.

“Bhur n-aoibhneas, mais, bhur tuig’s ‘s bhur gradh,
 Bitheadh gu siorruidh fas ni ‘s mo :
 ‘S ni ‘n-coinnich sibh aon ni gu brath,
 Bheir air bhur n-anam cradh no leon.

“ Cha n-fhacadh suil, ‘s cha chuladh cluas,
 Na thaisg mi suas do shonas duibh,
 Imichibh, ‘s biodh bhur dearbheachd fein,
 Sior-innseadh sgeul duibh air a chaoidch.”

Ach ris a mhuinntir th’ar a cbli,
 Labbruidh se ‘na dhioghaltas cruaidh,
 “ A chuideachd nach d’t hug gradh do Dhia,
 A chum an diabhair siubhlaidh uam.

“ ‘S mo mhalluchd maille ribh gu brath,
 A chum bhur cradh ‘s bhur cur gu pian :
 Gluaisibh chum an teine mboir,
 Dar rosdadh ann gu cian nan cian.”

Mar a sgain an talamh as a cheil,
 ‘N uair ghabh e teaghlach Chorah steach,
 Ceart laimh riu fosglaidh ‘n uamh a beul,
 ‘S i miananaich air son a creich.

Is mar a shluig mhuc-mhara mhor,
 Ionas ‘n uair chaidh thilgeadh ‘mach,
 Ni slugan dubh an dara bais,
 A charabad iathadh umpa steach.

San uamhaidh taobhaidh iad re cheil
 A gbluais nam beatha gu h-eucorach :
 Luchd mionn’ is mortaidh’ ‘s fia’nais bhreig;
 Luchd meisg is reibiun’ ‘s adhaltranais.

Mar chualaig dh'ris an ceangal teann,
 Ann slabhruidh tha gach dream leo fein :
 'S an comunn chleachd bhi 'n caidreamh dlu,
 Mar bhioraibh ruiste dol nan cre.

Mar leomhan garg fuidh chuibhreach cruaidh
 Le thoscaibh reubadh suas a ghlais :
 An slabhruidh cagnuidh iad gu dian,
 'S gu brath cha ghearr am fiacla phrais.

Bidh iad gu siorruidh 'n glacaibh bbais
 'San cridhe ga fhasgadh asd' le bron,
 Ceangailt' air cuan do phronnasc laisd'
 'S a dheatach uaine tachd' an sron.

Mar spairneig fuaighte ris an sceir,
 Tha iad air creugaibh goileach teann :
 Is dibh-fheirg Dhe a seideadh chuain,
 Na thonnaibh buaidhreis thair an ceann.

'N uair dhuineas codal cruaidh an suil.
 Teas feirg 's an-dochas duisgidh iad ;
 A chnuimh nach basuich 's eibhle beo,
 Ag cur an doruinn shiorruidh 'meud.

Air ifrinn 'n uair a gheibh iad scalbh,
 'S lan-dhearbha co ga 'n toir iad cis,
 Feudidh sinn an gearan truagh,
 Chur ann 's na briathraibh cruaidh so sios,

" O staid na neo-ni 'n robh mi 'm thamh,
 Ciod uime dh'arduch Dia mo cheann !
 Mo mhile malluchd aig an la
 'N do ghabh mo mha-thair mi na broinn.

“ Cìod uime fhuair mi tuigse riamh ?
 No ciall is reusan chum mo sdiur ?
 Cìod nim' nach d'rinn thu cuileag dhiom ?
 No durrag dhìblidh ann san uir ?

“ Am mair mi 'n so gu saogh'! nan saogh'!
 'N dig crìoch na caochladh orm gu brath
 Am bheil mi nis san t-siorruidheachd bhuan
 'A snamh a chuain ata gun traigh !”

“ Ged aiream nìle reulta neamh,
 Gach fear is duillich riamh a dh'fhas,
 Ma' ris gach braon ata sa chuan,
 'S gach gaineamh chuairticheas an traigh.

“ Ged chuiream mìle bliadhna seach,
 As leth gach aon diubh sud gu leir,
 Cha d'imthìch seach don t-siorruidheachd mhor,
 Ach mar gu 'n toisicheadh i-'n de.

“ Ach O ! 'n do theirig trocair Dhia !
 'S an pian e mi gu saogh'! nan saogh'!
 Mo shlabhruidh 'n lasuich e gu brath !
 No glas mo lamh an dean e sgaoil !

“ 'M bi 'm beul a dh'orduich Dia chum seinn
 Air feadh gach linn a chliu gun sgios,
 Mar bhalagan-seididh fadadh suas
 Na lasraich uain ann ifrinn shios !

“ Ged chaidh mo thruaighe thair mo neart
 Gu deimhin fein is ceart mo bhinn ;
 Ach c'fhad bhios mi 'n so gam chradh,
 Mu'm bi cheartas saitheach dhiom !

“ No ‘m bi thu dio‘lte dhiom gu brath
 ‘ N deach lagh an naduir chuir air cul?
 Mo thruaighe mi ! ‘ne so am bas
 A bhagair thu air Adhamh ‘n tus ?

“ Air sga do dhio‘ltas ‘m bi thu sniomh
 Snathain mo bheath‘ gu siorruidh caol ?
 Nach leor bli mile bliadin gam losg‘
 As leth gach lochd rinn mi ‘s t-saogh‘l ?

“ Ged lean do dhio‘ltas mi gu m‘ chul,
 Cha ‘n arduich e do ehliu a Dhe,
 ‘S chan fhiu do d‘ Mhordhachd t-fhearg a chood,
 Air comhartha so bochd rium fein.

“ O Dhia ! nachs grios thu mi gu tur ?
 ‘S le ‘d chunachd cuir air m‘ anam crioch,
 ‘S gu staid na neo-ni tilg mi uait,
 Far nach ‘eil fulang, smuain, no gniomb.

“ Ach O ! se so mo thoilltneas fein
 I, ni bheil eu-coir bunntain rium ;
 Oir dhiult mi tairgse shaor do Chrìosd,
 ‘S nìor ghabh mi da fhuil phriseil suim.

“ Mo choguis ditidh mi gu brath,
 An fhia‘ nais bha ga ‘m chaineadh riamb ;
 An-ìochd no eu-coir ann mo blas,
 Cha leig i charamh ‘m feasd air Dia.

“ Do thilg mi aitheanta air mo ‘chul,
 Is rith mi dathrachdach gum sgrios,
 Is fhia‘nais fein ‘a m‘ chridhe mhuch,
 Ag druid mo shuile roimh mo leas.

“ Cia meud an diogh‘ltas tha dhomb‘ dual
 As leth mo pheacaidh uamhor dan !
 Am peac‘ thug du‘lan do fhuil Chrìosd,
 ‘S a dh‘fhag gun eifeachd briogh a bhais. ’

“ Gidheadh nach ‘eil do Bhuidhean fein
 Neo-chrìochanach gu leir-o-chian ?
 ‘S an d‘thoir mo chionnt air iochd, ‘s air gradh,
 Gu‘m fas iad crìochanaicht ann Dia ?

“ Bheil comas duit mo thilgeadh uait
 Far nach cluinn do chluas mo screid ?
 ‘M bheil dorchadas ann ifrinn fein
 Far nach leir do Dhia mo staid ?

“ Ann d‘ aoibhneas iomlan, ‘n eisd do chluas
 Re creutair truagh a rinn do lamb,
 Ag eigheach, *Athair !* gabh dhiom truas,
 ‘S leig fuarach do ghoil-ear mo chnamh ?

“ Eisd o mo Dhia ! mo thagradh bochd,
 ‘S gach osna ghoirt ‘ta teachd a ‘m chliabh,
 ‘S aon athchuinge do iarram ort,
 Taireis gach lochd a rinn mi riamh :

“ ‘N uair ghuileas mi deich mìle bliadhn‘
 San lasair dhian so fein gam chradh,
 ‘N uair sgitheas deamhain bhì gam phian,
O deonuich Dhia gu‘m faidh mi bas !

“ Ge truag mo ghuidhe cha‘n eisder e
 Is fois na fedh cha‘n fhaidh mi chaoidh‘
 Ach beatha neo-bhasmhor teachd as ur
 Gu‘m neartuch‘ gbiulan tuille claoi.”

Ach stad mo Rann is pill air t'ais
 O shlochd na casgraidh dhein a nios,
 Is feuch cionnas a bheir thu seol
 Do 'n dream tha beo nach d'theid iad sios.

A leughadair a bheil e fìor,
 Na chuir mi cbeana sios am Dhan?
 Ma se 's gu b'heil thig 's lob do ghlun
 Le urnuigh 's aithreachas gun dail :

A dh' ionnsuidh Iosa teich gu luath,
 Ag gabhail grain is fuath do d' pheac',
 Le creideamh fìor thoir umhlachd dha,
 Ann uile aitheanta naomh a reachd.

Gabh ris 'na oifigibh gu leir,
 'S re h-aon diubh na cuir fein do chul;
 Mar Fhaidh, mar Shagart, is mar Rìgh,
 Chum slainte, didean, agus iuil.

Biodh eisiomplair am beachd do shul,
 Chum d' uile ghluasachd sdiur da reir,
 'S gach meadhon dh' orduich e chum slaint
 Bi fein gan gnathuchadh gu leir.

As fhireantachd dean bun a mhain ;
 'S na taic gu brath re d' thoilltneas fein :
 'S ma's aill leat eifeachd bhi na ghras,
 Na h-alltrum peacadh daimh a' d' chre.

Mar sin ged tha do chionta mor,
 Chum gloir do Thighearn saorar thu,
 Is chum do shonas siorruidh fein,
 Air feadh gach re aig seinn a chliu.

BRUADAR.

AIR bhith dhomhsa ann am shuain
 Re bruadar diomhain mar tha cach,
 Bhi glacadh sonais o gach ni ;
 Is e gam dhibreadh anu's gach ait.

Air leam gun d'thainig neach am choir,
 'S gu'n dubh'rt e riom, " Gur gorach mi,
 Bhi smuainteach greim a ghleidh' don ghaoith,
 No fos gun lion an saogh'l mo chri'.

" Is diambain duit bhi 'g iarruidh saimh,
 'N aon ni' no'n ait air bith fuidh 'n ghrein ;
 Cha chlos do d' chorp an taobh so 'n uaigh,
 No d' anam 'n taobh so shuaimhneas De.

" 'N tra dh'ith Adhamh 'meas an tus,
 Am peacadh dhruigh e air gach ni ;
 Lion e na h-uile ni le saothair,
 Is dh'fbag e 'n saogh'l na bhriste cri'.

" Air sonas anma chaill e choir,
 Ma' ris gach solas bha'nu sa gharr :
 O sin ta shliochd nan deoraibh truagh ;
 Mar uain a mearachd air a mhathair.

" Re melich chruaidh ta'd ruith gach ni,
 Ann duil gu 'm faigh an intinn clos :
 Ach dhoibh ta 'n saogh'l gun iochd no truasa,
 Mar mhuime choimhich fhuair gun tuis.

* Mar sin tha iad gun fhois no tadh,
 Ga 'n saruch' glacadh faileas bhreig ;
 'S ag deol toil-inntin o gach ni,
 Is iad mar chiocha seasg nam beul.

" Bidh teannadh eigin ort am feasd,
 'S do dhochas faicsin fuasgladh d'fheum,
 An comhnuidh dhuit mar fhad do laimh ;
 Ach gu brath cha'n fhaigh dbeth greim.

" Cha teagaisg deuchain 's dearbha thu,
 O dhuil is carbsa chuir sa bhreig,
 A rinn do mhealladh mile uair,
 'S co-fhada uait an diu sa de.

" An ni bu mho da'n d'thug thu miann,
 Nach d'fhag a mhealltuinn riamb e searbh ?
 'Tha tuille sonais ann an duil,
 Na tha 'n crun le bhi na shealbh.

" Ceart mar an ros ata sa gharr',
 Searguidh bhlath 'n uair theid a bhuaib :
 Mun gaun a ghlacas tu e d'laimh,
 Treigidh aille e 'sa shnuadh.

" Ni bheil neach o thrioblaid saor,
 Am measg a chinneadh daon' air fad,
 'S co lionmhor osna aig an Righ,
 Is aig an neach is isle staid.

" Ta smudan fein as ceann gach foid
 Is doruinn ceangailt' ris gach maith
 Than'n ros a fas air drisibh geur
 'S an taic' a cheil tha m'heil san gath.

“ Ged fhaic thu neach ann saibhreas mor
 Na meas a sholas bhi thair each :
 An tobar ‘s gloine chi do shuil,
 Tha ghruid na iochdar gabhail tamb ;

“ ‘S mu chuireas d’ anail e na ghluais,
 Le tarruing chabhaig suas a’ d’ bkeul,
 Duisgidh ‘n ruaghan dearg a nios,
 ‘S le gaineamh lionaidh se do dheud.

“ ‘S ged fhaic thu neach ann inbhe ard,
 Tha e mar nead am barr na craoibh ;
 Gach stoirm a bagradh thilgeadh nuas,
 Is e air luasgadh leis gach gaoith.

“ An neach is fearr tha ‘n saogh’l a riar,
 Tha fiaradh eigin ann na staid,
 Nach dean a sheoltachd is a stri,
 Am feast a dhireachadh air fad.

“ Mar bhata’ fiar an aghuidh cheil,
 Ata o’shuidheach’ fein doth-chur ;
 A reir mar dhireas tu a bharr,
 ‘S co-chinnteach ni thu cam a bhun.

“ Na h-Iudhaich thionail beag no mor,
 Don Mhanna dhoirteadh orra ‘nuas ;
 ‘N uair chuir gach neach a chuid sa chlar,
 Cha robh air barr no aon ni uaith ;

“ Mar sin ata gach sonas saogh’lt,
 Ata thu faotainn ann a d’ laimh,
 Fa chombair saibhreas, ‘s inbhe cuart
 Tha caitheamh, curam, agus cradh.

“ Ged charn thu or a d' shlige suas
 Fa chomhair fasuidh 'n luaith da reir
 Is go do chuir thu innte riogh'chd
 A mheidh cha dirich i na deigh.

“ Tha cuibhrinn iomchuidh aig gach neach,
 'S ged tha thu meas gur tuille b' fhearr;
 Cha d' thoir an t-anabarr tha'nn a sud,
 Am feasd an cudthrom as a chradh.

“ O iomluain d' inntin tha do phian;
 Aig diultadh 'n diu na dhiarr thu 'n de :
 Cha chomasach an saogh'l do riar,
 Le d' ana-mianna 'n aghaidh cheil,

“ Na 'm faidheadh toil na feol a run,
 Da mianna bruidail dhiarradh sath;
 Flaitheas a b' aird cha'n iarradh i,
 Na annta sud bhi siorruidh snamh.

Ach ged a b' ionmhuinn leis an fheoil,
 Air talamh comhnuchadh gach re :
 Bhiodh duthrachd 'd ardain agus d' uail,
 Co arda shuas re cathair De.

Ach nam b' aill leat sonas buan,
 Do shlighe tabhair suas do Dhia,
 Le duthrachd, creideamh, agus gradh,
 Is sasuichidh e d' uile mbiann.

“ Tha 'n cuideachd sud gach ni san t-saogh'l,
 Tha 'n comas daoine shealbach' fìor;
 Biadh, is eudach, agus slaint,
 Is saorsa, cairdeas, agus, sith.”

Ann sin do mhosgail as mo shuain,
 Is dh'fhag mo Bhruadar mi air fad :
 'S do leig mi dhìom bhi ruith gach sgail,
 Is dh'fhas mi toilicht le mo staid.

AN GAISGEACH.

CHA bu ghaisgeach Alastair mor,
 Na Cesar thug an Roimh gu geill ;
 Oir ged a thug iad buaidh air cach,
 Dh' fhan iad nau traill' da miannaibh fein.

Cha ghaig an ni bhi liodaird dhaoin,
 'S cha chliu bhi ann an caonnaig tric :
 Cha 'n uaisle inntin ardan borb,
 'S cha treubbhantas bhi garg gun iochd.

Ach 's gaisgeach esan a bheir buaidh
 Air eagal beatha, 's uamhunn bais,
 'S a chomhluicheas le misneach cri',
 Na h-uile ni ata dha 'n dan.

Le gealtachd cionnt, cha teich air cul
 'S an am an duisg a choguis fein,
 A tagradh eisidh se gu ciuin,
 'S an ceartas duinidh se a bheul.

'S e 'n gaisgeach esan bheir fuidh chis,
 A thoil chum strìochd do reusan ceart,
 'S a smuaintidh ceannairceach gu leir,
 Bhi 'n ordugh geilleachdain da smachd.

'A mhianna bruidail saltruidh sios,
 'S mar bhuill a chuirp fuidh chis ataid,
 'S cha 'n irislich e fein da 'n riar,
 O nach gu riaghladh rugadh iad.

San oidhch 'n uair luidheas e chum suain,
 Bidh shubhailcean mu'n cuairt da fein,
 Mar shaighdearain an tiomchioll Rìgh,
 Ga dhinean o gach namhaid treun.

'S a mhaduin 'n uair a dheireas suas.
 Cruinnichidh smuainteadh as gach ait,
 'S e fein nan ceann mar chauptin seolt,
 Ga 'n suidheach' ann an ordugh blair :

Chum cogadh 'n aghuidh miann na feol,
 Gach bochduinn, 's doruinn 'ta san t-saogh'l,
 Gach ribeadh is gach inntleachd bais,
 Ta 'n deamhan gnàthach 'n aghaidh dhaoin.

Ta inntinn daingion mar a chreug,
 Cha charuich eagal e no fiamh :
 Ta shuilean furachar is geur,
 Is leir dha 'n dubhan troi' 'n a bhiadh.

Gu diamhain nochduidh 'n saogh'l a ghloir.
 Geach or is inbhe ata ann ;
 Ta saibhreas aig co pailt na chri,
 'S gur truagh leis Rìgh is crun mu cheann.

Is ge do sgaoil an striopach lion,
 Gu ghlac' le inntleachdaibh a mais ;
 Cha druidh air dealanach a sul,
 'S cha leagh i run le miannaibh laist.

A namh cha choisin air gu brath,
 Ged fhaigh e saruchadh re h-uair ;
 'S e neart 's a shlainte cridhe bruit,
 Is air a ghluinibh bheir buaidh.

'S i 'n fhirinn ghlan is clogaid da,
 Is gras a chreideimh aig mar sgiath ;
 'S e'n scriobtuir naomh a chlaidheamh gear
 'S a mhisneach ta gu leir ann Dia.

Ta siothchaint aig 'na inntinn fein,
 'S a choguis reidh ris ann 's gach ni ;
 Ta saibhreas aig nach leir do dhaoin,
 Is air nach cuir an saogh'l so crìoch.

Ri miodal tla cha 'n eisd a chluas,
 Is sgainnil ghrann'd cha bhuaire a shith,
 Cha ghabh e eagal a' droch sgeul,
 Is tuaileas breig cha lot a chri'.

'O m' anam ! duisg is deasiuch d' airm,
 'S gabh farmad ris a ghaisgeach threun,
 Is d' anamianna cuir fuaidh chis,
 Chum riogh'chd a cheannsach annad fein.

Biodh d' inntin ard oscionn nan speur,
 Cha 'n 'eil fuaidh 'n ghrein ach porsan truagh ;
 Mar tholman uire faic an saogh'l,
 Is daoine' mar sheangain air mu 'n cuairt :

A nunn 's a nall gun fhois gun tamh
 Ag cruinneach as gach ait da 'n eisd
 Gu lionmhor marcachd thair a cheil
 'S a trod gu gear mu bhioran brist.

‘N uair chi thu ‘n sealladh so don t-sluagh
 Do smuaintidh cruinnich riut gu leir,
 A shealbhadh saibhreas, sonas, ‘s sith,
 Air nach d’ thig crìoch a’ d’ anam fein.

AN CLAIGEAN.

‘S MI ‘m shuigh aig an uaigh,
 Aig amharc mu bruaich,
 Feuch Claigionn gun snuagh air lar ;
 Do thog mi e suas,
 Ag tiomach gu truagh,
 Ga thionndadh mu ‘n cuairt am laimh.

Gun aille gun dreach.
 Gun aithne gun bheachd ;
 Air duine theid seach na dhail :
 Gun fhiacal na dheud,
 No teanga na bheul,
 No slugan a ghleusas cail.

Gun ruiteag na ghruaidh,
 ‘S e ruisgte gun ghruag ;
 Gun eisdeachd na chluais do m’ dhan
 Gun anail na shroin,
 No aile do’n fhoid,
 Ach lag far ‘m bu choir bhi ard.

Gun dealradh na shuil,
 No rosg uimpe dun,

No fradharc ri h-iul mar b' abh'ad
 Ach durroga crom,
 A chleachd bhi san tom,
 Air claodhach' da tholl nan ait.

Tha n' teanachain bha 'd chul,
 Air tionndadh gu smur,
 Gun tionnsgal no surd air d'fheum :
 Gun smuainteach a' d' dhail,
 Mu philleadh gu brath,
 A cheartach' na dh'fhag thu 'd dheidh.

Cha 'n innis do ghnuis,
 A nise cia thu,
 Ma's rìgh no ma's diubhe thu fein :
 'S ionann Alastair mor,
 Is traille dhith loin,
 A dh'èug air an otrach bhreun.

Fhir dheanamh na h-uaigh,
 Nach cogair thu'm chluais,
 Co 'n claignonn so fhuair mi 'm laimh ?
 'S gu 'n cuirinn ris ceisd,
 Mu ghna mu 'n do theasd ;
 Gar am freagair e'm feasd mo dhan.

'M bu mhaighdionn deas thu,
 Bha sgiabhach a' d' ghnuis,
 'S deadh shuidheach a' d' shuil da reir ?
 Le d' mhaise mar lion,
 A ribeadh mu chri,
 Gach ogainich chiodh thu fein.

Tha nise gach agh,
 Bha coisinn duit graidh,
 Air tionndadh gu grain gach neach :
 Marbhase air an uaigh,
 A chreach thu do'n bhuaidh,
 Bha ceangailt' re snuadh do dhreach.

No 'm breitheamh ceart thu,
 Le tuigs' agus iul,
 Bha reiteach gach cuis d'on t-sluagh ;
 Gun aomadh le pairt',
 Ach dite gu bas,
 Na h-eucoir bha daicheil cruaidh ?

No 'n do reic thu a choir,
 Air ghlacaid do'n or,
 O 'n dream ga 'n robh storas pailt ?
 Is bochdan an t-sluaigh,
 Fuidh fhoirneart ro chruaidh,
 Aig fulang le cruas na h-airc.

'S mur robh thusa fìor,
 Ann 'd oifig am binn,
 'S gun d'rinn thu an dìreach fiar :
 'S co chinnteach an nì,
 'N uair thainig do chrioch,
 Gu 'n deachaidh do dhìt' le Dia.

No 'n robh thu a d' leigh,
 Aig leigheas nan creuchd,
 'S a deanamh gach eugcail slan ?
 A' d' ioc-shlaintibh mor,

Aig deanamh do bhosd,
 Gu 'n dibreadh tu choir o'n bhas ?

Mo thruaighe gun threig,
 Do leigheas thu fein,
 'N uair bha thu fuidh eugcail chruaidh ;
 Gun fhoghuadh gun sta,
 Am purgaid no 'm plasd,
 Gud chumail aon tra o'n uaigh.

No 'n seagalair thu,
 A choisinn mor-chliu,
 Le d' sheoltachd a sdiu'radh aim ?
 Air naimhde toirt buaidh,
 Ga 'n cur ann san ruaig,
 'S ga 'm fagail nan cruachaibh marbh :

'N robh do chlaidheamh gun bheart,
 No 'n 'd fhag thu do neart,
 'N uair choinnich thu feachd na h-uaigh,
 'N uair b' eigin duit geill,
 A dhaindeoin do dheud,
 Do dh' armait' a bheistidh truagh ?

Tha na durraig gu treun,
 Re d' cholunn cur seisd,
 'S ag coisne' ort feisd gach la :
 Is claigin do chinn,
 Na ghearasdan dion,
 Aig daolagaibh diblidh an tamh :

Pairt claodhach' do dheud,
 A steach ann a' d' bheul'

'S cuid eile aig reub do chluas ;
 Dream eile nan scud,
 Tigh'nn amach air do shuil,
 A spuinneadh 's a rusg do ghruaidh.

No m' fear thu bha poit.
 Gu tric a stigh osd,
 'S tu cridheil ag ol nan dram ?
 Nach iarradh dhuit fein,
 Do fhlaithneas De,
 Ach beirm a bhi 'g eiridh a'd' cheann ?

Nach iarradh tu cheol,
 Ach mionna mu'n bhord,
 Is feuchain co 'n dorn bu chruaidh :
 Mar bho no mar each,
 Gun tuigse gun bheachd,
 'S tu bruchdadh sa sceith mu'n chuaich ?

Na 'n duin' thu gha gluas'd,
 Gu cionalta suaire,
 Gu measaradh stuam mu d' bhord ;
 Le miannaibh do chre,
 Fuidh chuibhreachadh geur,
 'N am suidhe gu feisd 's gu sogh ?

No 'n geocaire mor,
 Bha gionach air lon,
 Mar choin ann am feolach dearg ;
 Ag toileach' do miann,
 Bha duilich a riar,
 'S tu geilleadh mar dhia do d' bholg ?

Tha nise do bhru,
Da 'n robh thu a lub,
Do ghaineamh 's do uir gle lan :
'S do dheudadh air glas,
Mu d' theangaidh gun bhlas,
Fuidh gheimhlichibh prais a bhais.

No morair ro mhor,
A thachair am dhorn,
Neach aig an robh coir air tir ;
Bha iochdmhar re bochd,
A cluthach nan nochd,
Reir pailteas a thoir 's a nith ?

No 'n robh thu ro chruaidh,
A fionnadh do thuath,
'S a tanach an gruaidh le mal ;
Le h-agartas geur
A glacadh an spreidh
'S am bochduinn ag eimbeach dail ?

Gun chridh' aig na daoin,
Bha'r lomadh le h-aois,
Le 'n claignibh maola truagh ;
Bhi seasamh a' d' choir,
Gun bhoineid nan dorn
Ge 'd tholladh gaoth reot an cluas :

Tha nise do thrail,
Gun urram a' d' dhail,
Gun ghearsom' gun mhal' gun mhod ;
Mor-mholadh do'n bhas,

A chasgair thu tra,
 'S nach d' fhuiling do straic fuidh 'n fhoid.

No 'm ministeir thu,
 Bha tagradh gu dlu,
 Rì pobull ann ughdaras De;
 Ga 'm pilleadh air ais,
 Bha 'g imeachd gu bras,
 Gu h-ifriinn na casgradh dhein ?

No 'n robh thu gun sgoinn,
 Mar mhuime mu 'chloinn,
 Gun churam a h-oighreachd Dhe;
 Na 'm faigheadh tu 'n rusg,
 Bha comadh co dhiu,
 Ma 'n t-sionnach bhi stiubhradh an treud ;

Leam 's cinnteach gun d'fhuair,
 Do dheanadas duais,
 'N uair rainig thu 'm Buachaille mor :
 'N uair chuairtich am bas,
 A steach thu na laith'r,
 Thoirt cunntas a d' thaluinn do.

No 'n ceann thu bha lan,
 Do dh' inntleachdaibh bais,
 Gu seolta ga 'n tadh' r'a cheil ;
 Ga'n cuir ann an gnìomb,
 Gun umhail gun fhiamh,
 A freagradh do Dhia nan deigh ?

'N robh teangadh nam breug,
 Gun chuibhreach fuidh d' dheud,

A tog'ail droch sgeul air cach ;
 Gath puisein do bheil,
 Mar naithir a teum,
 'S a lotadh nan ceud gach la ?

Tha i nise na tamh,
 Fuidh cheangal a bhais,
 Gun sgainil o plaigh na duth'ch :
 Is durraga grannd,
 Air lobhtha na h-ait,
 An deidh dhoibh a cnamh gu cul.

'S mu lean thu do ghnath,
 Gu leaba do bhas,
 Gun tionndadh na thra re coir :
 Car tamull na h-uair,
 Dean flaitheas do'n uaigh,
 Gus an gairmear thu suas gu mod :

Mar losgann dubh grannd,
 Aig imeart a smag,
 Gu 'n eirich thu 'n ard o'n t-slochd ;
 Thoirt coinneamh do Chrìosd,
 " Na thigheachd airs,"
 A dh' fhaotuinn lan diol a' d' olc.

'N uair theid thu fa bhinn,
 Ni cheartas do dhit' ;
 Ga d' fhogradh gu sìorruidh uaidh ;
 Gu lasair gu d' phian,
 Chaidh dheasach 'do'n Diabh'l,
 'Sa mhalluchd gu dian ga d' ruag.

‘N sin cruaidhichidh Dia
 Do chnaimhean mar iar‘n.
 ‘Is d’ fheithean mar iallaibh prais ;
 Is teannaichidh d’ fheoil,
 Mar innein nan ord,
 Nach enamh i le moid an teas.

No ‘n ceann thu ‘n robh ciall,
 Is eolas air Dia,
 ‘S gun d’ rinn thu a riar sa choir :
 Ged tha thu ‘n diu ruisgt’,
 Gun aithne‘ gun iul,
 Gun teanga‘ gun suil‘ gun sron.

Gabh misneach san uaigh,
 Oir eiridh tu suas,
 ‘N uair chluinneas tu faaim an staic,
 ‘S do thruailleachd gu leir,
 Shios faguidh tu ‘d dheigh,
 Aig durrage breun an t-sluic.

Deasuichidh Dia;
 Do mhaise mar ghrian,
 Bhiodh ‘g eiridh o sgiath na m‘ beann.
 Cur fradharc ro gheur,
 ‘S na suile so fein,
 ‘S iad dealradh mar reulta ‘d cheann.

Do theanga ‘s do chail,
 Ni ghleusa gun dail,
 A chantuinn na aros eliu,
 Is fosglaidh do chluas,

A dh'eisteachd ri fuaim,
A mholaidh th' aig sluagh a chuir.

'N uair dhealruicheas Criosd,
'Na thigheachd a ris,
A chruinneach na 'm frean suas :
'N sin bheir thu do leum,
Thoirt coinneamh dha fein,
Mar iolar nan speur aig luaths.

'N uuir dh'eireas tu 'n aird
Grad chuiridh ort failt.
A mhealltuinn a chairdeas fein,
Gun dealach' gu brath,
R'a chomunn no ghradh,
A steach ann am Parras De.

Fhir chluinneas mo Dhan,
Dean aithreachas tra,
'M feadh mhaireas do shlaint 's do bheachd ;
Mu'n d'thig ort am bas,
Nach leig thu gu brath,
Air geata nan gras a steach.

AN GEAMHRADH.

Do theirig an samhradh,
'S tha 'n geamhradh teachd dlu oirne,
Fior namhaid na chinneas,
Teachd a mbilleadh ar duthcha :

Ga salltairt fuidh chasaibh,
'S da maise ga rusgadh ;
Gun iochd ann re dadum,
Ach sladadh 's a plundruinn.

Sgaoil oirne a sciathan,
'S chuir e ghrìan air a chulaobh ;
As a nead thug e 'n t-alach,
Neo-bhaigheil ga'r sgiursadh :
Sneachd iteagach gle-gheal,
O na speuraibh teachd dlu oirn,
Clocha-meallain 's gaoth thuathach,
Mar luaidh is mar fhudar.

'N uair sheideas e annail,
Cha 'n fhag anam am flurain ;
Tha bheillinn mar shiosar,
Lomadh lios do gach ur-ros :
Cha bhi sgeudach air coille,
No doire nach ruisg e ;
No sruthan nach tachd e,
Fuidh leachdanna du'-ghorm,

Fead recota a chleibhe,
Tha seideadh na doinionn,
Chuir beirm ann san fhairge,
'S a dh' at' garbh i na tonnaibh ;
'S a bhinn'dich an clamhuin,
Air airde gach monaidh,
'S ghlan sgur e na reultan,
D' ar peile le'n solus.

Tha gach beathach is duine,
 Nach d' ullaich 'na sheason,
 Ga 'n sgiuras le gaillinn,
 Gun talla' gun eudach :
 'S an dream a bha gnìomhach,
 Fas iorgalt mi-dheirceil :
 Nach d' thoir iasachd do leisgean,
 An san t-sneachda ged eug e.

Tha 'n seillean 's an seangan,
 Bha tional an storais,
 Le gliocas gun mbeachd,
 Tabhairt aire don doruinn :
 'G ithe bidh 's ag ol meala,
 Gun ghainne air lon ac,
 Fuidh dhion ann san talamh,
 O anail an reota.

Tha na cuileoga ciatfach,
 Bha diamhain san t-sambradh,
 'S na gathannaibh greine,
 Gu h-eibhinn a dannsa ;
 Gun deasach 'gun churam,
 Roimh dhuldach a gheamhraidh :
 Tha iad nise a' basuch',
 Ann sgach aite le teanntachd.

Ach eisd rium a shean-duin',
 'S tuig an samhladh tha 'm stori',
 Tha 'm bas a teachd teann ort,
 Sud an geamhradh tha 'm oran :

'S ma gheibh e thu d' leisgean,
 Gun deasach fa' chomhail,
 Cha dean aithreachas criche,
 Do dhionadh o'n doruinn.

Gur mithich fas diadhuidh,
 'S do chiabha air glasadh,
 Na 'm bearnaibh do dheudach,
 Is d' eudan air casadh ;
 Do bhathais air rusgadh,
 'S do shuilean air prabadh,
 Agus croit ort air lubadh,
 Chum na h-uire do leaba'.

Tha na sruthana craobhach,
 Bha sgaoileadh a' d' bhallaibh,
 Gu mireagach buailteach,
 Clis gluasadach tana ;
 A nise air traoghadh
 O n' taomachadh thairis,
 O ragaich is dh' fhuaaich
 Teas uabhair na fala.

Balg-seididh na beatha,
 Tha air caitheadh gun fheum ann,
 'S o chrup ann a' d' chliabh e,
 Gur h-e phian bhi ga sheideadh :
 Tha 'n corp d' chruit chiul ud,
 Air diultadh dhuit gleusadh ;
 'S comhthir' cinnt' air a thasguidh,
 Bhi lasach, a theudan.

Theich maduinn na h-oige,
 Is treoir mheadhon laithe,
 Tha 'm feasgar air ciaradh,
 'S tha ghrian ort a luidhe :
 'S mu bha thusa diambain,
 Gun ghuiomh is gun mbaitheas ;
 Gu h-ealamh bi d' dhusgadh,
 Mu'n duinthear ort flaitheas.

Reir caithe na beatha,
 'S tric leatha gun crìoch i ;
 Bidh 'n cleachda fas laidir,
 Doth-fhasach o'n inntinn :
 Na labhair an sean-fhocal,
 'S deimhin leam fìor e,
 " An car theid san t-seann-mbaid
 " Gur h-ainmic leis dìreadh."

Ach oganaich threibhich
 Thoirs' eisdeachd dom oran,
 'S leig dhiot bhi mi-cheillidh,
 Ann ceatain na h-oige :
 Tha aois agus ea-slaìnt,
 Air do dheidh ann an toir ort ;
 'S mu nì h-aon aca greim ort,
 Phillidh d' aoibhneas gu bron duit.

An aois ata 'n toir ort,
 Bheir i leon ort nach saoil thu :
 Air do shuilibh bheir ceathach,
 Is treabhuidh si d' aodan : ..

' Bheir i crithe-reo mu d' ghruaige,
 'S neul uaine an aoig leis,
 'S cha d' thig aiteamh na grian ort,
 Bheir an liath-reo a chaoidh, dhiot.

Bheir na's measa na sud ort,
 Failne tuigse is reusain ;
 Dith leirsinn a d' intinn ;
 Dith cuimhn' agus geire ;
 Dith gliocais chum gnothaich ;
 Dith mothaich a d' cheudfadh :
 'S gu'm fas thu mar leanabh,
 Dhith spionnadh is caille.

Fasuidh 'n cridh' neo-aithreach,
 'S neo-ealamh ehum tionndadh,
 Aon tagradh cha druigh air,
 'S cha lub e da ionnsuidh :
 Ceart mar tha 'n talamh,
 'N am gaillinn is teandachd ;
 Ged robh milltean dol thairis,
 Cha dean aile sa ehausair.

Faic seasain na bliadhna,
 'S dean ciall uath a tharuing :
 'S ma's aill leat gu'm buain thu,
 Dean ruadh'r ann san earrach ;
 Dean connadh san t-samhradh,
 Ni sa gheamhradh do ghradh ;
 'S mu dhibreas tu 'n seasan,
 Dhuit 's eigin bhi falamh.

'S mur cuir thu siol fallain,
 Ann earrach na h-oige,
 Co chinte 's am bas duit,
 Cuiridh Satan droch phor ann;
 A dh' fhasas na dhubhaile,
 'S na luidheanna feola :
 'S bidh do bluain mar a chuir thu ;
 Mas subhaile no doibheart

Ma bhios d' oige gun riaghladh,
 'S d' anamiauna gun taod riu,
 Gu'm fas iad co fiadhaich,
 'S nach srian thu ri d' aois iad ;
 Am meangan nach sniomh thu,
 Cha spion thu na chraoibh e ;
 Mur shineas e gheugan,
 Bidh fbreumhan a sgaoileadh.

Tha do bheatha neo-chinnteach.
 O 'n tinn a bheir bas ort,
 Uime sin bi re dithchioll
 Do shith dheanamh trathail :
 'S e milleadh gach cuise
 Bhi gun churam cur dail innt' ;
 'S ionann aithreachas criche,
 'S bhi cur sil mu Fheill-martuin.

Tha ghrian ann sna speuraibh
 Ruith reise gach latha ;
 'S i 'giorrach' do shaoghail,
 Gach oidheche a luidheas :

‘S dlu ruitheas an spala,
Trois shnath‘naibh do bheatha :
Tha figheadh dhuit leine,
Ni beisdin a chaitheamh.

‘S ma ghoideas e dlu ort,
‘S gun do dhuil bhi ri a theachd;
‘N sin fosglaidh do shuilean,
‘S chi thu chuis thair a mithich :
Bidh do choguis ga ‘d phianadh,
Mar scian ann a d‘ chridhe ;
‘S co ionann a giulan,
‘S luidhe ruisgt‘ ann an scitheach.

Faic a chuileag ga dite
Le sionntaibh an naduir,
‘S o dhibir i ‘n seusan,
Gur h-eigin di bàsach‘ :
Faic gliocas an t-seangain,
Na thional co thrathail,
‘S dean eisiomplair leanail
Chum d‘ anam a shabhal‘.

URNUIGH.

O TIGHEARN is a Dhia na glòir,
An t-Ard-Rìgh mor oscionn gach sluaigh,
Cia danadh ni air t-ainm ro mhor
Le bilidh neoghlan bli ag luaidh !

Na h-aingle 's airde rinneadh leat,
 Cia lag an neart ! 's cia dall an iul !
 Cia aineolach air t-oibre mor !
 'S cia goird air do ghloir an cliu !

Am beachd do shuile fiorghlan fein,
 Cha 'n 'eil na reulta 's airde glan :
 'S cha 'n 'eil na h-aingle 's naomha 'n gloir,
 Ann lathair do Mhorachdsa gun smal

Ach O an dean thu d' ioslach' fein,
 A dheisdeachd enuimhe ann san uir !
 Fuidh stol do chos ag gabhail tamb,
 'S nach faic ach sgaile beag do d' ghnua.

Na lasadh d' fhearg O Dhe nan dul,
 Am feadh do dheanam urnuigh riut :
 'S mo pheacadh aidmheam le nair,
 'S an truailleachd ghraiceil ann sna thuit.

Mo chionnt tha mar na sleibhte mor ;
 Is leon iad n.i le h-iomadh lot :
 Ta m'anam bochd le 'n cudthrom bruit,
 'S o m' shuilibh fag 'nan deura goirt.

An comas duit Dhia nam feart,
 Mo shaor' gun cheartas chur air cul !
 'S mu shaorar le do throcair mi,
 'M bheil neach san t-saogh'l a dhiteas tu !

Nach eigin duit mo sgrìos gu brath,
 Mur aicheun thu do cheartas geur !
 Le m' chionnta oillteil, 's gann a dh' fhag
 Mi iochd, no gras a' d' raoghain fein.

Gach uile mhalluchd ata sgrìobht
 Ann d' fhocal fìor le bagradh teann,
 O Thighearn thoill mi air do laimb,
 Gum biodh iad caruicht air mo cheana.

Ge d' fhas na neamha dubh le grunaim,
 'S mo bhual' le tarnainich do neart ;
 Ge d' thilg thu mi gu ifrinn shìos,
 Gu sìorruidh aid'icheam do cheart,

Gidheadh am feud an lasair threun
 A sgoilteas as a cheil an tuil ;
 Drudhadh orm troi' umblachd Chrìosd,
 'S mi gabhail dìon a steach fuidh fhuil ?

An fhuil a dhiol do cheartas teann,
 'S a dhoirteadh air a chrann gu lar,
 'S ann aisd' tha m' earbsa, O mo Rìgh !
 Nach dite manam air a sga.

Dean m' ionnlad glan, O Dhia na sìth !
 'S an tobar iocshlaint bhruchd a thaobh :
 A bheir dhomh beatha as a bhas,
 'S o m' thraillealachd a nì mi saor.

Daingnich ma chreideamh ann na bhas,
 Is beothaich gradh am chridhe stigh,
 Is neartuich mi chum umhlachd dha,
 Ann uile aitheanta naomh a lagh.

O dean mi phlanndach ann an Criosd !
 'S mo chrionach brisidh mach le blath ;
 Is bidh gach subhaile 's naomha gleus,
 Mar mheas a lub mo gheug gu lar.

Gach inbhe 'n cuir thu mi san t-saogh !
 Dean daonnan toilicht' mi le 'm staid ;
 Ma's bochd, no beartach, tinn, no slan,
 Do thoil gu brath biodh deant air fad.

O 's grasmhor Dia 'n air bheir e seach !
 'S gu beachd tha DHIULTADH lan do GHRADH ;
 'S fìor-bheannachd ann an atharach dreach ;
 Gach CROIS is CREACH a thig o laimh.

O buidheachas do Dhia nan gras
 Chuir chugam slanui'fbear nam buadh ;
 Eirie mo shaorsa chi na bhas ;
 'S an luach a phaidh air m' anam truagh.

'S e fein do chlaon a dhruim faoi m' chuail ;
 Chum manam dhireadh suas gu Dia !
 Chosd gach tioghlae th' agam uaith,
 Geur-chradh is osun' chruaidh do chliabh.

Mo smuaintidh talmhuidh tog gú neamh,
 Is thoir dhamh earlas air do ghradh,
 A dh' fhogras m' eagal uile uam,
 'S a shaoras mi o uamhunn bais.

'N sin atadh tonna borb a chuain,
 Is beuchda' torrann chruaidh nan speur ;
 Thigeadh crìth-thalmhuin, gort, is plaigh,
 Bhios roinn a bhais gach taobh a theid.

Bi thus' a' d' Dhia do manam fein,
 'S bidh iad gu leir dhomh 'n cairdeas graidh ;
 Cha loisg an tein' gun ordugh uait,
 Cha sluig an cuin, 's cha sgrios a phlaigh ;

Am feadh bhios cumhachd ann a d' laimh,
 Bidh mise sabhailt o gach olc :
 'S cha 'n eagal leam gu 'm bi mi 'n di,
 Gu siorruidh, na gu 'm fas thu bochd.

Mo dhuthrachd, m' eagal, 's m' uile mhian,
 A' m' Dhia tha comhlachadh gu leir ;
 Oir neamh, is talamb, 's ifrinn shios,
 Ata iad do mo Rìghs' aig geill.

DA LAOIDH LE BEAN UASAL A BHA
ANN AM BADEONACH.

ОБН obh is obh obh obh mar tha mi
Dhiobhail loin agus earadh don anam nach basaich,
'S mi 'n doruin fuidh chumh 's neoshuthach a ta mi
Air tullich am aonars luchd mo ghaoil 'n dus magal.

'S mor maobhar bhi ciounail bhar iorgain mo chardean
Mo ghionadh an truaileachd mo gluasad bhon tra sin,
Mo chiontanibh lionmhor 's mo gbnìomhreubh 's malain
Anu an cunart mo dhiteadh mar dhilibech Adhamh.

Ged bha n dilib ad cronail thanaig sonas na thait
Tha do brathair as sinne gad a thiridh gu a bhar
Gu robuchan riombach 's crun rioghail nach failne
Mar ri coir air a noighreachd a dhaighnich a bhas dhut.

Ach so aobhar me thime tric sis minic mi maonar
Mo cridhe do lubaidh ruidh gu dluith chum na daorsa,
Tha 'n seann duine cho laider nach tar me dheth aomadh
Thig struth sallach bho nuaran fad 's tha trnileadh
gun taomradh,

Ach se impidh do brathair dhut gach laithe bhi ga leannail
Nuair bhios an neallach ged shareich griamach laider re
gealladh [soiller
Tog a chuing air do ghuailibh 's bhi do bhuandachd ris
Cha neire i ri giulan bheir i lus dhut as fradharc.

Meud do shonas an tra-sin cha nar mi ga loinneadh
 Biodh tighlaoraidhis tardan mar bha dagon na bhloighidh,
 Do pheac a leannail an tra sin ni u fhagail ud dhegiad,
 Biodh du gimeachd san nfhasaich mar bha m bachrodh
 bho laoghaibh.

Sna hanamianaibh graineal gham bu gnath leat bhi
 geileadh
 'S guirsadh eas iad as aras mar airmailt reubault,
 Uile thruacleachd do naduir 's aobbar naire leat fein e
 'N uair thig gras gu bhi rioghladh theid an strìochdach
 le cheile.

Ged tha usa gun ghluasad do chluasan gun claisneachd
 Tha do chobhair as fuasgladh ar guailibh do Slanuighbear,
 Cha neil do smachd ach re tiomadh thed gu finid sa
 nasaich
 'N uair a theid u nun tharais bhi tu fallain na fhabor.

Se gradh an athair doransuichte a thionnsgain au
 tìochdead
 Gach ni a gheall e o shiorruidheachd lan crìochnaich a
 mhae e
 Dh-fhag e spiorad na sichaint toirt fianuis le fhoal
 'S mor bhuanach na dilib na gabh sgios bhi cur heachd
 oir.

Bha tri pearsa na trianaid cho dion as do leith sa
 Bha cunant bho shiorruidheachd a dheanamb cho
 seasmhach,
 Tha n lagh air a riarach 's lan diol aige a cheartas
 Tha throcairren gloirmhaicht 's aobair dochais aige
 peachach,

San bho innleachd a namhaid a thanaig am peacadh
 Bas siorruigh as truaidh an gin truailidh a bhaige,

Grad ghramaich re criosd mas a mian leat a sheachnadh
 Tha e air a thairgse gu saor do clann daoine na fhocal.

Ann am briathraibh an tosgail tha cho maseach an
 ordugh

Gach neach gam beil tlachd ann taruing faisg air a
 eonuidh,

Le gradh 's fìor aidmheal cur do thaic ann a conuidh
 A gimeachd na neart sa fuidh bhratach le dochas.

Ma bhios tusa gun sabhaladh chaidh tagail gun leisgeul
 Tha stoc aige do rathan a gnath ort a freusdal,
 Tha e comasach deonach ans aach doigh mar bhios
 ceist ort.

Bheir e earnach 's biadh dhut nach crìochnuich am
 feasda.

Tha m' intinn an geall
 A bhi thall thar Uisg Iordain ;
 Mar ri Prionnsa na sìochaint,
 Be mo mbiann 's dol na cho'ail ;
 Se ciopair na treud E.
 Bheir e fhein orra faicill,
 'As na h' eileamaibh cuantach,
 Ni E n' cuartachadh dhachaidh.

Se n' Ros E fo Sharon,
 Se m' flur E fo Iesse ;

Se gaisgeach threubh Iudah ;
 Cha chlaoidhear a neart-san,
 Se aillteachd thar each
 'Thug mo ghradh-sa co mor dha ;
 'S Nuair bhios e as m' fhianais,
 Bidh mi cianail ro bhronach.

Bidh mi dubhach ga irraidh,
 Fos n' iosal an connaidh ;
 'S nuair a chi mi na mhais' e,
 Bidh mi laiste le solas ;
 Se m' ailleagan broileich
 Se mo charrad s' m' fhear posd E ;
 Se mo Bhrathair a sine E ;
 'S Tric s'is minic gam comhnadh.

Se fear gabhail mo leth sgeuil,
 Se sheasamh mo chorach :
 S e fhaigheas m' uile' fhiachan,
 'S ni mo dhion bho gach doruinn :
 A m' fad sa bhios mi air thurus,
 Bheir E n' cumantas lon domh.
 'S nuair a philleas mi dhachaidh,
 Cha bhi airc aig a bhord-san.

Tha Mill is Baine n' Canaan ;
 Ged tha n' fhasachs' lan chrosibh,
 'S ioma bruthadh gheibh sailtean,
 'N each as fear gheibh an't aiseag ;
 Bha a' smachdach sa throcair,
 Bho m' oige man seach orm :
 Se bu chainnt doibh le cheile,
 Mi a threigsinn a pheacaidh.

Se clann dileas a chumbnaint,
 As geir s' giursas a shlatsa ;
 Ach cha dealaich a chaoimhneas,
 A chaoibh riu reir fhacail,
 Si n' trioblaud an' fhuirneis
 Am bi E, rusgadh an' seachrain,
 Gus an iarr iad a throcair
 Gun leonadh ga cheartas.

Gus am faic iad an truaighe
 'S an gluasad gun fhaicill ;
 Thig an Lagh ga n' dian-ruagadh,
 As gach bruach an robh m' fiasgadh,
 'N uair ni a choguis a dusgadh ;
 Le sgrudadh geur bheachdail,
 Ni I'mach dhoibh bhi cailte
 Mur tionndaidh iad dachaidh.

'N uair a bha mi na m' reubalt,
 Se fein a rinn iochd orm ;
 Mo phille le trocalr
 Bho shligh doruinn s' leir-sgriosa ;
 Mar amhailt a griosaich,
 'S pion E mi thairis ;
 'Bhar crìochan a nambaid :
 Gu Fardoch a chlanna.

Tha cuibleachan Uine
 Gu' dlu a dol seachad,
 Dean mo sgeadacha sgiamhach
 Le aodach iasad a Ghaisgich ;
 Leis am' faigh mi a bheannachd
 A cheannuich E, d'ar dhom

Ca n' ann le mi truailidh
Ach fhuil Uasail, chaidh thaomadh.

Dhath'nuadhaich E chumhnant,
'S dhublaich E ghealla :
Se Captain mo shlainte E,
'Bheir le ghras mi na choinneamh ;
Tha gach latha mar bhliadhna
Gus an crìochuaich mi m' astar ;
Gus am bi mi na fhainuis,
Troimh an sìorruedheachd gail beachd air.

Rinn Simeon solas
'N uair fhuair e og E na ghlacaibh ;
Le iorraslachd dh' iarr e,
Comas triall sa dhol dachaidh.

AN CRIOSDUIDH AIG BRUAICH IOR- DAIN.

Chuireadh an Dan a leanas d' ar n-ionnsuidh le fear-eolais, a dh' innis duinn gur ann le Diadhair ainmeil san Taobh tuath a rinneadh e. Cha bhui e dhuinn ain-meachadh o nach 'eil a chead fein againn; ach ma thig so gu laimh, creideadh e gu'n cuireadh e comain shonraicht oirnn barrachd de 'n t-seorsa chur d'ar n-ionnsuidh.

Is dluth air abhainn Iordain mi,
 'S tha 'n fheoil a' gabhail sgath;
 Bu mbaith anis an dochus ud
 Nach cuir gu bron no nair—
 An dochus fhuair na h-athraichean,
 Air carruig bhuan nan al,
 Tre 'n d'fhuair gu tearuint' dhachaidh iad,
 A steach do thir Chanain.

Tha 'n fheoil a' crith, 's cha'n ioghnadh e
 Dol sìos gu Iordain bais;
 Tha sgail na h-oidhch' ag iathadh orm;
 'S tha cianalas a' fas:
 Oir se tha romham siorruidheachd,
 Nach tomhais grian no la;
 An cuan ata neo-chrìochanach,
 Gun iochdar ann no traigh.

Ach tha mo chuil ri Slanuighear,
 Bha grasmhor fad mo chuairt,
 Sa threoruich troimh an fhasach mi,
 Nach fag e mi san uair :
 Ach fos g' an dean e teasairgin
 Dhomh fein, san t-seasamh chruaidh,
 'S gun sgoilt e dhomh na h-uisgeachan,
 'S gun ruig mi nunn le buaidh.

'Sann annsan tha mo mhuinighinn,
 A chuir an cath bha cruaidh,
 Ri naimhdibh laidir fuileachdach,
 'S a thug amach a bhuaidh :
 Thugadh buaidh air Satan leis,
 Air peacadh, bas, is uaigh ;
 'S do thaobh an t-sluaigh a ghradhaich e,
 Am bas do shluig se suas.

Do cheartas thug se riarachadh,
 Is dioladh mar bu choir ;
 'S an lagh ro-naomh cho-lionadh leis,
 Bha orm's gu dian an toir ;
 Is choisneadh saorsa shiorruidh leis,
 Air Buaidhibh Dhe chuir gloir,
 'N tra ghlaodh se, " Tha e crìochnuichte,"
 Se sud mo dhion 's mo threoir.

Na rinn 's na dh'fhuing Slanuighear
 Mar sud an' ait a shluaigh,
 'Se 'mbain is bunait theannuidh dhomb.
 'S cha n'e gach gras a fhuaire—

'Se sud is dion 's is tearmunn domh,
 Dol 'n coinneamh bais is uaigh,
 'Se sud bheir dhachaidh sabhailt mi,
 Do'n aite a'm faic mi 'n t-Uan.

Ach O ! 'm faigh neach cho-ghraineil rium
 'S do nadur cho mi-naomh,
 A choidhch' a steach 'na lathair-san,
 Tha aillidh glan gun ghaoid.
 Ach glanaidh fuil an t-Slanuighir
 Mo ghrainealachd gu saor ;
 Is gheibh mi'n sin do'n aros ud,
 'Sa'm bheil muir-lan a Ghaoil.

Is mealladh mor, is gabhaidh e,
 Th'air aireamh 'measg an t-sluaigh,
 Le aideachadh gun ghrasan ac,
 Dol 'n coinneamh bais na'n suain ;
 Gun eagal orr' riomh shiorruidheachd
 A dh' iathas ump' gu luath—
 Bidh gul is giosgan fhiacal ac,
 A choidhch mar dhioladh duais.

Ach bheirinn comhairl amail orr',
 Mu'n d'theid mo cheann 'san uir,
 Gu'm pilleadh is gu'n tionnd'eadh iad,
 Gu teann gu Rìgh nan dul ;
 Is ghuidhinn air a phairt ud dhiu,
 Bha fad mo la dhomh dluth,
 Gu'n duineadh iad ri'n Slanuighear,
 Gun dail a chuir sa chuis.

Oir theirint, 's thogainn fianuis air,
 Thaobh Iosa, fear mo ghraidh,
 Gur ceannard caomh is fialaidh e,
 'S gu'n d' fhuair mi riabh e tlath :
 Gu bheil e truacant trocaireach,
 Is pailt gu leoir 'na ghras ;
 'S a mheuds' a chuireas dochus ann,
 Gu'm bi iad beo gu brath.

Tha comain chuir an Tighearn orm,
 Is dh'iaruinn chuir an' ceill,
 Gu'n d' fholaich e gu miorbhuileach,
 Mo lochda diomhair fein :
 Gu'n d' cheaduich e, na fhabhar dhombh,
 Air 'ghras bhi deanamh sgeul—
 Mo lochda 'chuir 'na lathair san,
 'S do chach bhi 'g aidmheil fein,

Thaobh 'fhreasdail anns an t-saoghal dhombh,
 Bu chaomh e, 's cha bu shearbh ;
 Oir fhuair mi biadh is aodach ann
 Mar d' fhuair mi maoin is ainm :
 Ach chum e suas air dochus mi,
 'S cha b'ann air storas seilbh ;
 'S na'm b'e a thoil, na throcair e,
 Nis dheonuichinn bhi falbh.

Tha sluagh mo ghaoil 's mo bhraithreachas,
 —Na braithrean caomh is treun—
 A shiubhail troimh an fhasach leam,
 Air m' fhagail nis gu leir.

Is dh' fhag sud aon'rach cianail mi,
 Mar eun air sliabh lis fein,
 'S o dh'fhalbh an comunn diadhaidh-san,
 Tha m'aigne triall 'nan deigh.

Ach feitheams' am an Tighearna—
 Se ams', gu fìor, a's fearr;—
 'S d'a thoil ro-naomhsan strìochdar leam,
 Thaobh riaghluìdh beath is bais :
 'S tra thig an t-am a dh'orduich e,
 An' ruintibh ghloir 'sa ghrais,
 Feuch, sud a nunn thar Iordan mi—
 'Sa ghloir dha fein gu braith !

Sud thairis air gach buaireadh mi,
 Gach cunnart cuain is gaoith,
 Gach laigs is ciont is truailleidheachd.
 Gach pian is gruaim is caoidh ;
 Is sud a steach do'n luchuirt mi.
 'Sa'm faic mi gnuis an Rìgh ;
 'S na chomunn iomlan urail-san,
 Gu'n seinn mi 'ehliu a choidhce !

L. M'D.

CHRIOCH.